

The Destruction of Sennacherib

Байрон / А.К. Толстой

<p>ויבואו אשורים כזאב אל צאן התאדמו, זהרו צבאותם בהמון נצצו חרבותם כה חדים ורבים כקרני כוכבים במראת הגלים</p> <p>ויגבהו גאה כעלי צמרות עוד בערב גבהו הם ביופי והוד וישכבו שפל כשלכת עלים עוד השחר פרץ ויראו אבודים</p> <p>ויפרוש את כנפיו המלאך במרום ויביט בפניהם בשקט ודום נרדמו בחלום ולא תם ונגמר ולבם כאחד השתתק ועצר</p> <p>הנה סוס הגיבור נרחבו נחיריו אך נשימה נעצרה נעצרו גם רוכביו כטיפות מי המלח על שפת הימים כך ברגע אחרון התאדו החיים</p> <p>והנה גם רוכבו באפר מפוזר וחלוד שריינו טיפות טל על שער אין עונה ואין עבד לשאת את דגלים באפר החנית נשתתקו הכלים</p> <p>ויזעקו חזק אלמנות אשורות נהרסו אלילים באשור ואין עוד אוהזי חרב נפלו אשורים כה רבים ונמסו כשלג מפני אלוהים</p>	<p>Ассирияне шли, как на стадо волки, В багрене их и в злате сияли полки; И без счёта их копья сверкали окрест, Как в волнах галилейских мерцание звезд.</p> <p>Словно листья дубравные в летние дни, Ещё вечером так красовались они; Словно листья дубравные в вихре зимы, Их к рассвету лежали развеяны тьмы.</p> <p>Ангел смерти лишь на ветер крылья простёр И дохнул им в лицо, и померкнул их взор, И на мутные очи пал сон без конца, И лишь раз поднялись и остыли сердца.</p> <p>Вот расширивший ноздри повергнутый конь, И не пышет из них гордой силы огонь, И как хладная влага на бреге морском, Так предсмертная пена белеет на нём.</p> <p>Вот и всадник лежит, распростёртый во прах, На броне его ржа, и роса на власах, Безответны шатры, у знамён ни раба, И не свищет копьё, и не трубит труба.</p> <p>И Ассирии вдов слышен плач на весь мир, И во храме Ваала низвержен кумир, И народ, не сражённый мечом до конца, Весь растаял как снег перед блеском творца.</p>	<p>The Assyrian came down like the wolf on the fold, And his cohorts were gleaming in purple and gold; And the sheen of their spears was like stars on the sea, When the blue wave rolls nightly on deep Galilee.</p> <p>Like the leaves of the forest when Summer is green, That host with their banners at sunset were seen; Like the leaves of the forest when Autumn hath blown That host on the morrow lay withered and strown.</p> <p>For the Angel of Death spread his wings on the blast, And breathed in the face of the foe as he passed; And the eyes of the sleepers waxed deadly and chill, And their hearts but once heaved—and for ever grew still!</p> <p>And there lay the steed with his nostril all wide, But through it there rolled not the breath of his pride; And the foam of his gasping lay white on the turf, And cold as the spray of the rock-beating surf.</p> <p>And there lay the rider distorted and pale, With the dew on his brow, and the rust on his mail: And the tents were all silent—the banners alone— The lances unlifted—the trumpet unblown.</p> <p>And the widows of Ashur are loud in their wail, And the idols are broke in the temple of Baal; And the might of the Gentile, unsmote by the sword, Hath melted like snow in the glance of the Lord!</p>
--	---	--